

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

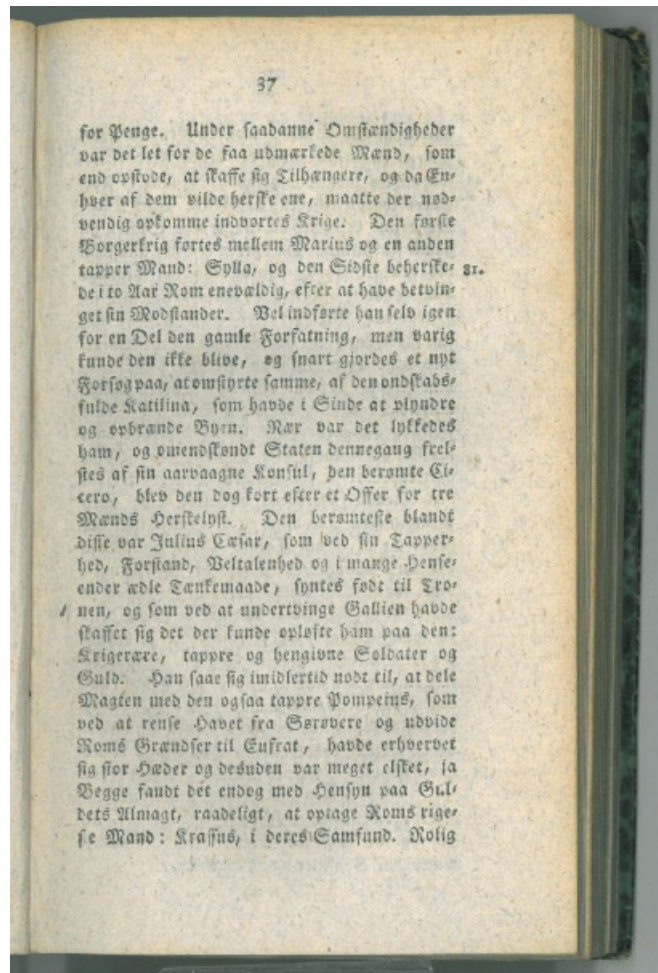
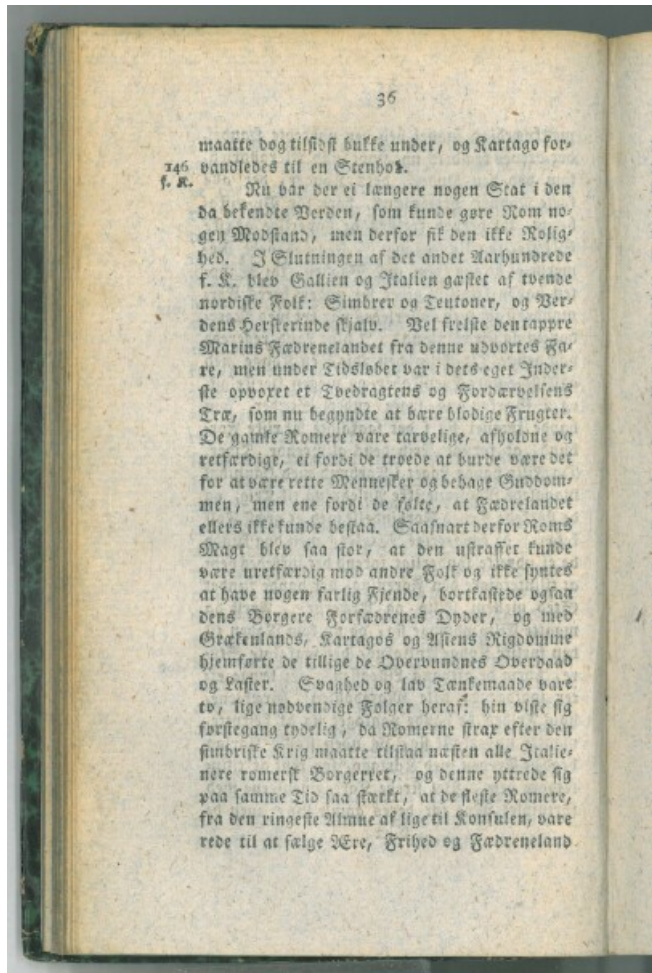
Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 36. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_189-txt-shoot-idm1845/facsimile.pdf (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

bar Rom sine Lanke, men da Krassus døde,
 udbrode en Krig mellem de tvende Medbeilere,
 som endtes med Pompeius Undergang. For
 48 gaves søgte Frihedens urokkelige Ven: Kato,
 1. 36 ved denne Leilighed at tilbagegive Staten sin
 gamle Forfatning. Da Lykken ei vilde staa ham
 bi, dræbte han sig selv og tog det sørgelige
 Hædersnaavn: af den sidste Romer, ned med sig
 i Graven. Alligevel blev Cæsars Regiering
 kun faare kort, thi nogle hidstige unge Romere,
 med hans egen Yndling Brutus i Spidsen,
 som meente, det var ham og ikke deres Lands-
 mands Trællesind, der stod i Veien for Romis
 Frihed, sammenrottede sig og myrdede ham
 44 lunskelig. Romis hele Binding var at faae
 flattere Herrer: thi Cæsars Søsterdatter'søn,
 den snedige Octavius forenede sig med
 Velshyllingen Antonius og Lepidus, som det
 hed, for at hævne Cæsars Vord og bringe
 Staten i Røstighed, men som de i Gierningen
 viste, for at worde dens Herrer. De begyndte
 deres Re-tering med at lade alle de Mand dræ-
 be, som enten havde stor Formue, eller mistæn-
 tes for at være Frihedens Venner, og spærede
 ikke enoang den gamle Cicero. Enighed fandt
 ikke steds iblandt saadanne Mand, og da
 det tilskuff kom til aaben Feide mellem Antonius
 og Octavius, beholdt denne Oveishaand i det
 39 naavkundige Søslog ved Actium. Under Nas-
 net Augustus blev han Romis mindstærkede
 Herre, og kun for et Syns Skyld var det, at
 han og de følgende Keisere (imperatores)
 udnævnde Konsuler og Raadsherrer.

